20/11/2026

Α/ΓΕΕΘΑ: Υπό τη Σκέπη της Θεοτόκου πορεύθηκαν γενεές Ελλήνων Αγωνιστών

/ Επικαιρότητα

Την Ημερήσια Διαταγή για την Ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων κατά την εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου εξέδωσε ο Στρατηγός Δημήτριος Χούπης, σημειώνοντας πως η 21η Νοεμβρίου αποτελεί κορυφαία συμπύκνωση Πίστης και Ιστορίας.

Μεταξύ άλλων τονίζεται η σημασία της εορτής κατά την οποία, η Πίστη και η Ιστορία, η Εκκλησία και η Πολιτεία βρίσκουν τον κοινό τους τόπο στην “ανιδιοτελή προσφορά, την αυταπάρνηση, το Ιερό Χρέος προς την Πατρίδα”.

Ο Α/ΓΕΕΘΑ αναφέρεται στη συνέχεια στη σπουδαιότητα της ορκωμοσίας ενώπιον της Πολεμικής Σημαίας και του Στρατιωτικού Όρκου, όπου συμπυκνώνονται οι αρχές που διαπνέουν τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Μεταξύ άλλων σημειώνεται: "*Η επίγνωση της βαρύτιμης ιστορικής κληρονομιάς του Έθνους δεν επιτρέπει στις Ένοπλες Δυνάμεις να επαναπαύονται στις δάφνες του παρελθόντος, αλλά, νοηματοδοτώντας το παρόν, επιτάσσει τη διαρκή εξέλιξη, την άοκνη επιδίωξη της Αριστείας και τη διορατική προπαρασκευή έναντι όλων των αναδυόμενων προκλήσεων*".

Αναλυτικά η Ημερήσια Διαταγή:

Αξιωματικοί, Υπαξιωματικοί, Μαθητές Παραγωγικών Σχολών, Στρατιώτες, Ναύτες, Σμηνίτες, Εθνοφύλακες, Έφεδροι και Πολιτικό Προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων,

Η 21η Νοεμβρίου δεν αποτελεί απλή επετειακή αναφορά του εθνικού μας βίου, αλλά στιγμή κορυφαίας συμπύκνωσης Πίστης και Ιστορίας, όπου Πολιτεία κι Εκκλησία συναρθρώνονται γύρω από την ίδια Ιδέα: την ανιδιοτελή προσφορά, την αυταπάρνηση, το Ιερό Χρέος προς την Πατρίδα.

Την ημέρα αυτή συνεορτάζουμε τα Εισόδια της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Υπερμάχου Στρατηγού του Γένους, υπό την ακατάλυτο Σκέπη της οποίας πορεύθηκαν γενεές Ελλήνων Αγωνιστών. Σεμνυνόμενοι, αποτίουμε φόρο τιμής στους υπέρ Πίστεως και Πατρίδος Αθανάτους μας, στους ηρωικώς πεσόντες των εθνικών Αγώνων και σε όσους απώλεσαν τη ζωή τους εν καιρώ ειρήνης, κατά την εκτέλεση του καθήκοντος. Συγχρόνως, εκφράζουμε βαθιά ευγνωμοσύνη προς τις γυναίκες και τους άνδρες των Ενόπλων Δυνάμεων, που με ακλόνητο φρόνημα κι αδιάπτωτο ζήλο διακονούν καθημερινά αγόγγυστα την προάσπιση της Ελευθερίας, της Εθνικής Ανεξαρτησίας και της εδαφικής μας ακεραιότητας.

Εάν αναζητούσαμε τη στιγμή κατά την οποία οι αρχές αυτές μετουσιώνονται σε ενσυνείδητη προσωπική δέσμευση, θα στεκόμασταν ενώπιον μίας από τις ιερότερες πράξεις του στρατιωτικού λειτουργήματος: της ορκωμοσίας ενώπιον της Πολεμικής Σημαίας. Εκεί όπου κάθε νέος και νέα, υψώνοντας τη δεξιά, δίδουν έναν Όρκο που υπερβαίνει την ατομική τους υπόσταση και τη χρονική συγκυρία, ούτως εντασσόμενοι δια βίου στην αδιάσπαστη αλυσίδα των υπερασπιστών του Έθνους.

Ο Στρατιωτικός Όρκος συνιστά τη θεσμική και ηθική πεμπτουσία του στρατιωτικού βίου. Ενσωματώνει την πίστη στην Πατρίδα, την προσήλωση στο Σύνταγμα και τους Νόμους, την αφοσίωση στην Αποστολή και την ανενδοίαστη

ετοιμότητα προς τη θυσία αυτής της ίδιας της ζωής. Δεσμεύσεις λιτές στη διατύπωση, απροσμέτρητες όμως ως προς το ηθικό και ιστορικό τους βάρος, επισφραγίζουν την οικειοθελή στράτευση σε μία κοινότητα ακατάλυτων ιδανικών, όπου η φιλοπατρία, ως η μεγίστη των αρετών, καθίσταται συνειδητή επιλογή προσφοράς και η ενσυνείδητη πειθαρχία ελεύθερα ενστερνιζόμενη επιταγή του Καθήκοντος.

Εδώ εδράζεται η διαχρονική ελληνική αντίληψη περί πολίτη-οπλίτη, κατά την οποία η προσωπική ελευθερία συνυφαίνεται με τη συλλογική ευθύνη και η υπεράσπιση της Πολιτείας αναδεικνύεται σε κορυφαία έκφανση συμμετοχής στην κοινή ζωή. Υπό το πρίσμα αυτό, η στρατιωτική θητεία δεν αποτελεί παρένθεση στην πολιτειακή υπόσταση του νέου ανθρώπου, αλλά πεδίο διαρκούς άσκησης ήθους, μαθητείας στην ανδρεία και καλλιέργειας αρετών που υπερβαίνουν τα όρια του στρατιωτικού βίου. Εκεί όπου το «εγώ» συναντά το «εμείς», όχι διά της απεμπόλησης της ατομικότητας, αλλά διά της πλήρους επίγνωσης ότι η Ελευθερία προϋποθέτει ανθρώπους πρόθυμους να αναλάβουν το τίμημα της υπεράσπισής της.

Τοιουτοτρόπως, ο Όρκος αποκτά διαχρονικά υπερπροσωπική διάσταση, αναγόμενος σε ακατάλυτο δεσμό ιστορικής συνέχειας. Οι λέξεις του αντηχούν σήμερα στις Στρατιωτικές Σχολές και στις Μονάδες μας, όπως αντήχησαν στα χείλη γενεών Ελλήνων που απέδειξαν, στις κρισιμότερες καμπές της Ιστορίας, ότι η αφοσίωση στο Καθήκον δεν είναι αφηρημένη διακήρυξη, αλλά υπαρξιακή επιλογή, ενίοτε υπέρτερη του ενστίκτου της αυτοσυντήρησης.

Οι αιματοβαμμένες Πολεμικές Σημαίες, τα πεδία των μαχών και τα ονόματα των Αθανάτων Ηρώων μας στέκουν αψευδείς μάρτυρες του ότι η Ελευθερία της Πατρίδας ουδέποτε υπήρξε αυτονόητο κεκτημένο, αλλά αποτέλεσε καρπό αγώνων, προσωπικών υπερβάσεων και υπέρτατων θυσιών.

Η επίγνωση της βαρύτιμης ιστορικής κληρονομιάς του Έθνους δεν επιτρέπει στις Ένοπλες Δυνάμεις να επαναπαύονται στις δάφνες του παρελθόντος, αλλά, νοηματοδοτώντας το παρόν, επιτάσσει τη διαρκή εξέλιξη, την άοκνη επιδίωξη της Αριστείας και τη διορατική προπαρασκευή έναντι όλων των αναδυόμενων προκλήσεων. Διότι η τιμή προς τους προγόνους δεν εξαντλείται στην ευλαβική μνημόνευση των επιτευγμάτων τους· προϋποθέτει την τόλμη να προεκτείνουμε την παρακαταθήκη τους στο μέλλον προς τους επιγόνους μας, διατηρώντας αλώβητες τις αρχές και τις αξίες που τη θεμελίωσαν.

Στην αντίληψη αυτή ερείδεται η μεταρρυθμιστική στόχευση της «Ατζέντας 2030», ως συνεκτικό όραμα ολιστικού στρατηγικού μετασχηματισμού των Ενόπλων Δυνάμεων, με άξονες τη διακλαδικότητα, την τεχνολογική υπεροχή και την

επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα, αλλά με πρωταρχικό και κυρίαρχο μέλημα την ολόπλευρη αναβάθμιση και ανάδειξη του ανθρώπινου δυναμικού· την επένδυση στην εκπαίδευση, τη βελτίωση των συνθηκών υπηρεσίας, την παροχή προοπτικών σταδιοδρομίας και επαγγελματικής αριστείας.

Όσο κι αν η τεχνολογική πρόοδος διευρύνει τα όρια του εφικτού, τον δρόμο προς αυτά τον χαράσσει πάντοτε ο Άνθρωπος. Εκείνος που συνδυάζει τη γνώση με την ευθυκρισία, την πρωτοβουλία με την υπευθυνότητα και την επιχειρησιακή ικανότητα με το ηθικό ανάστημα. Καμία τεχνολογική κατάκτηση δεν δύναται να εμφυσήσει την ανδρεία, το φιλότιμο και την ενσυνείδητη αφοσίωση στην Αποστολή. Το ήθος δεν αυτοματοποιείται, η ευθυκρισία δεν προγραμματίζεται, η ευθύνη δεν εκχωρείται.

Γυναίκες και Άνδρες των Ενόπλων Δυνάμεων,

Η σημερινή ημέρα ανήκει πρωτίστως σε εσάς.

Σε όσους επαγρυπνείτε στα ακριτικά φυλάκια, στα πολεμικά πλοία που διαπλέουν τις θάλασσές μας, στα αεροσκάφη που περιφρουρούν τους αιθέρες μας και σε κάθε θέση όπου η Πατρίδα σάς έχει τάξει.

Στις Μαθήτριες και τους Μαθητές των Παραγωγικών Σχολών, τους αυριανούς Ηγήτορες, στους οποίους εναποτίθεται το μέλλον των Ενόπλων Δυνάμεων.

Στους στρατευμένους νέους, στους Εθνοφύλακες και τους Εφέδρους, που ενσαρκώνουν την αρχή του πολίτη-οπλίτη.

Στο Πολιτικό Προσωπικό, που υπηρετεί με υπευθυνότητα κι αποστολική προσήλωση για την υποστήριξη του έργου των Ενόπλων Δυνάμεων.

Στους αποστράτους, αδιάσπαστους κρίκους της ιστορικής μας συνέχειας και πρότυπα αρχών, αξιών και ήθους προς ημάς, τους επιγόνους τους.

Ανήκει εξίσου στις οικογένειές σας, που συμμερίζονται τις απαιτήσεις του στρατιωτικού βίου, αποτελώντας το αφανές, πλην αρραγές, θεμέλιο της προσφοράς σας.

Η στολή που φέρετε συνιστά ορατή υπόμνηση μιας υπόσχεσης τιμής, επισφράγισμα μιας επιλογής ζωής που επιτάσσει να πορεύεστε με λεβεντιά, αρχοντιά και φιλότιμο, έχοντας βαθιά επίγνωση ότι η Αριστεία δεν αποτελεί εξασφαλισμένη διάκριση, αλλά αέναο Καθήκον. Μην επιτρέψετε ποτέ στον εφησυχασμό να αμβλύνει τη συνείδηση της υψηλής αποστολής σας.

Να ενθυμείστε ότι το πραγματικό μεγαλείο του στρατιωτικού λειτουργήματος δεν αποτυπώνεται μόνο στις νίκες που καταγράφει η Ιστορία, αλλά και στις αμέτρητες, αθέατες πράξεις καθημερινής συνέπειας, χάρη στις οποίες ο ελληνικός λαός απολαμβάνει το υπέρτατο αγαθό της Ελευθερίας.

Ολοκληρώνοντας, ας επιστρέψουμε νοερά στη στιγμή της ορκωμοσίας, όπου η προσωπική υπόσχεση συναντά την ιστορική συνέχεια του Έθνους και κάθε γενιά αναλαμβάνει υπερήφανα τη σκυτάλη στο αέναο χρέος της υπεράσπισης της Πατρίδας.

«Γνώμες, καρδιές, όσοι Έλληνες, ό,τι είστε, μην ξεχνάτε, δεν είστε από τα χέρια σας μονάχα, όχι. Χρωστάτε και σε όσους ήρθαν, πέρασαν, θα ’ρθούνε, θα περάσουν.»

Κι όταν η Ιστορία μάς καλέσει να αποδείξουμε ότι σταθήκαμε αντάξιοι των ιδανικών του Έθνους και της ιερής αυτής κληρονομιάς, δεν θα αναζητήσουμε άλλο μέτρο του χρέους πέραν εκείνου που εμείς οι ίδιοι ορίσαμε, υψώνοντας τη δεξιά ενώπιον της Ελληνικής Σημαίας. Τον Όρκο μας. Και είμαι πεπεισμένος ότι θα τον εκπληρώσουμε στο ακέραιο, κομίζοντας δάφνες νίκης στην Πατρίδα και στους επιγόνους μας, προσωποποιώντας τα λόγια του ήρωα Παύλου Μελά:

«Άνδρες και Γυναίκες, θεμέλια γενεών! Πιστοί στο Καθήκον, πιστοί στην Πατρίδα, (…) μαθημένοι να πονούν χωρίς να υποφέρουν, να νικούν χωρίς να θριαμβολογούν, να νικώνται χωρίς να μοιρολογούν. (…) Όποιος σας κοιτά, τα μάτια να γεμίζουν παλικάρι.»

Χρόνια πολλά σε όλους!

Η Υπεραγία Θεοτόκος να σκέπει εσάς και τις οικογένειές σας!

Ζήτω το Έθνος!

Ζήτωσαν οι Ένοπλες Δυνάμεις!

Στρατηγός Δημήτριος Χούπης
Αρχηγός ΓΕΕΘΑ